

"En zij, heengaande, vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha".

Lucas 22:7-13

i.v.b. met de bediening van het Heilig Avondmaal.

Jezus leven op aarde spoedt ten einde. Weldra zal Hij gehangen zijn aan het kruis. Menigmaal heeft Hij het pascha gevierd. Nu bevindt Hij zich aan de grens van oude en nieuwe bedeling. Die grens is hoog en diep. Die grens is onoverkomelijk voor alle vlees. Wie zal de schaduwen tot klaarheid en de profetie tot waarheid en vervulling brengen? Dat zal Jezus doen!

Op de grens staat het kruis. Op de grens stroomt het bloed. Naar het welbehagen van God stroomt het bloed, onbegrensd, naar de diepste plaatsen. Het stroomt in de hof van Gethsémané. Het drupt op de stenen van de rechtplaats. Het valt van het kruis tussen dobbelende soldaten. Het loopt langs de speer die de soldaat Hem in de zijde steekt. Hij geeft Zijn leven in de dood.

Hij brengt HET offer.

Hij verlaat de "voorbijgang" en betreedt de ingang van de laatste, donkere poort. Hij is nedergedaald ter helle. De nacht komt, waarin niemand werken kan. Hij alléén zal werken.

De dag der geboorte, zo menigmaal door menigeen vervloekt, zal voor Hem veranderen: in een duistere nacht.

"Vrienden", ge zult Hem niet horen roepen om uw ontferming. Meer dan Job is hier.

Kort is de tijd. Daarom vragen de discipelen: Meester, waar wilt ge dat we U het pascha bereiden?

Goede vraag! Welzalg elk, die 't recht betracht.
Die 't allen tijd Zijn wetten acht.
Want dit is 't bevel,
van de Heer' der heren,

aan Zijn Israëel.
Dit is 't hoog gebod,
't recht van Jakobs God,
Dat zij billijk eren!

Wat heb ik te zoeken naar mezelf? Wat heb ik te vragen naar mijn zeer labiele toestand? Wat zal het laatste woord hebben? Zijn leven..of mijn leven? Zijn dood..of mijn dood? Jezus wijst de weg. Petrus en Johannes moeten naar de stad gaan. Daar zullen ze een mens ontmoeten, dragende een kruik water. De stad---een mens---een kruik water-- De stad Jeruzalem. Jeruzalem dat ik bemin. Straks treedt Hij uwe poorten in. Jeruzalem, centrum van godsdienst en theologie. Jeruzalem, legerplaats van tienduizenden. Jeruzalem, met je fraaie tempel. Jeruzalem, hoe menigmaal.....

Een mens..een slaaf? in dienstbaarheid. Meestal zijn het de vrouwen, die met een waterkruik lopen. In dit geval is het een man..een mens..een Adam. Wat geloof ik van de voorzienigheid Gods? Deze mens moet er zijn. Voor deze mens geldt: Dit is de weg, wandel in dezelve. Deze mens weet het niet. God weet het!

Daar gaat de waterdrager. Er zijn veel handen en voeten te wassen. Een slaaf draagt het water aan. Hij zal zijn loon geenszins missen. Straks buigt Zich de Koning der koningen over het water..en wast de voeten van Zijn discipelen.

Daar zal u een mens ontmoeten, dragende een kruik water; volgt hem in het huis waar hij ingaat..

En wederom..daar zal u een mens ontmoeten.. God, geopenbaard in het vlees. En Hij dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Golgotha. Dan is het water uit de kruik op. Dan is het tijd voor het Nieuwe Testament in Zijn bloed. O, alle gij dorstigen, komt tot het water en het bloed. Zonder geld en zonder prijs. Het water is betaald. Het

doopwater is teken van Zijn bloed en zegel van Zijn belofte.

De huisvader van het huis ontvangt de boodschap: Waar is de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen eten zal? Deze huisvader is door de hemelse Vader verkoren om voor de zaal te zorgen. Jezus is zijn Meester. Ook deze huisvader zal zijn loon geenszins missen. Hij heeft dit gedaan voor de Minste. Jezus gaat heen om voor deze huisvader plaats te bereiden. In het huis van de Vader zijn vele woningen.

Alzo is er geschreven en alzo is het geschied. De voorbereiding mag doorgaan.

Petrus en Johannes hebben heel wat te doen. Inderdaad, de zaal is toegerust. Er zijn tafels en schotels en kannen en bekers. Bij de deur staat het water om de voeten te wassen. Maar er moet méér gebeuren. Zij moeten naar de markt om een lam te kopen. Zij moeten naar de priester om het lam te laten keuren. Er mag geen gebrek aan het lam zijn. Ook moet ons tweetal zorgen voor de ongezuurde broden en de bittere kruiden met de azijn.

En niet te vergeten de wijn, die tijdens de plechtige samenkomst gedronken wordt. Op deze dag moet ook het lam worden geslacht. Door de priester wordt het bloed opgevangen en uitgestort aan de voet van het brandofferaltaar.

Wat zal dat een drukte zijn rond de tempel! Al die duizenden mannen met hun lammeren zoeken een plekje en wachten op hun beurt. Boven het geroezemoes van de schare klinkt trompetgeschal. Levieten verheffen hun stem en zingen de psalmen van nood en uitkomst.

Als het lam geslacht is spoeden de mannen zich huiswaarts. Thuis wordt het verder toeberaid. Twee staken worden door het lam gestoken..één in de lengerichting en één dwars door de borst, ter hoogte van de voorpoten. Dit moet met de nodige voorzichtigheid gebeuren..geen been mag gebroken worden. Aan dit kruis werd het lam, boven een vuur, gebraden.

Drukke dag voor Petrus en Johannes....

Straks komt het ware Paaslam de zaal betreden. Vele malen heeft Hij het pascha met de zijnen gevierd. Nu is het Zijn vurig verlangen om dit pascha met zijn discipelen te houden.

Dit wordt Zijn laatste pascha. Jezus staat op de grens van de bedelingen.

Voor de laatste maal. Jezus begeert de symbolen te aanschouwen, de gebeden te bidden, de Schrift te lezen, het lam te eten.

Voor de laatste keer. Het Lam ziet het lam, gekruisigd en gebraden. Het Lam eet het lam met de allergrootste aandacht.

Hij eet het ongezuurde brood: Wij eten ongezuurd brood, omdat wij geen tijd hadden het brood te bereiden; ongebakken moesten wij deegklompen meenemen tot Succoth, het is het brood der ellende. Het Lam kan geen bloed van het lam gebruiken om de posten van de deur der zaal te bestrijken. Heden zal het zwaard van Zijn huis niet wijken. Het oog van de Meester ziet er in.. Hij ziet de tekenen en zegelen.

Rijkdom en armoede. Rijkdom: Want ook dit verbond had rechten van godsdienst, welke was een afbeelding voor die tegenwoordige tijd!

Armoede: Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren gedurig opofferden, nimmermeer heiligen degenen die daar toegaan!

Nu komt Jezus vervullen: Zie Ik kom om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg om het tweede te stellen...

Aanschouwelijk onderwijs! Diep grijpen de symbolen de Meester aan. Daar is de sprake van het gekruiste lam. Alles, alles roept Hem toe: Gij zijt die man, het Lam, de eerstgeborene! Egyptes dode zonen staren Hem aan. Hun dood was niet genoeg voor de uittocht en de voorbijgang. Hun bloed kon niet bevrijden de schare, die niemand tellen kan. Het gaat om de dood van het Lam Gods. Zijn eerstgeboorterecht is de dood.

Hij heeft begeerd. Hij betekent het teken. Hij

is de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.

Zing nu een psalm van David, voor de opperzangmeester, op Mûth - Labben = op de dood van Jezus (psalm 9).

Zing of schrei, gij, die in de zaal gezeten zijt. De lofzang, het hallel, wordt vlees en bloed in het Lam.

Jezus gaat, door het pascha, naar het avondmaal. Hij proeft de alsem en de gal. Hoort Hem bidden, zingen en lezen. Hij de onschuldige voor de doodschuldigen.

Voor Hem de allesdoordringende droefenis. Voor ons een blijdschap die nimmer zal worden weggenomen.

Avondmaal..kom dan, gij die dood en verstorven zijt. Komt tot de bruiloft. Alle dingen zijn in Hem gereed gemaakt. Weldra hangt Hij als een vloek aan het hout.

Kom dan! Zijn vlees is waarlijk spijs, en Zijn bloed is waarlijk drank. Gij hebt toch geen leven in uzelf? Gij stemt toch in met de dichter: Laat mijn ziel leven. Gun leven aan mijn ziel. Voor allen, die leven hebben of zichzelf voor levend houden, geldt het woord: Rijken heeft Hij ledig weggezonden.

Pascha..Jezus heeft het begeerd.

Avondmaal..Jezus heeft het gegeven.

Dat wij dan tot die tafel mogen naderen als armen. De drangrede ligt niet in ons bezit, niet in ons leven, niet in onze bekering, niet in ons sterke geloof, niet in onze heiligmaking. De drangrede ligt in Zijn begeren. Hij wil zijn het Lam. Hij is het Lam. Zo komen we niet vanwege onze rijkdom tot Zijn tafel. Neen, we komen als ledige schepselen. Hoe ben ik een ledig schepsel? Als ik geloof in Hem, die rijk was, maar om onzentwil arm geworden is. Hoe kom ik aan zulk een geloof? Het geloof is uit het gehoor. Hoe kom ik aan het gehoor? Door de prediking van de Geest in het Heilig Evangelie. Onze tafelen worden omgekeerd. Zijn tafel wordt

opgericht.

Eén spijs blijft tot in eeuwigheid. Eén brood is het brood dat der wereld het leven geeft.

Eén Naam is gegeven door welke wij moeten zalig worden.

Dit is Zijn begeerte! Dit is Zijn wil! Dit is Zijn dood!

Mijn liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizenden. Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulkeen is het Lam, het Lam dat geslacht is. Lof zij het Lam!

Voorbereiding werd vervulling.

Johannes hoorde de stem van velen zeggen: Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid en dankzegging.

Hem, die op de troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid, Amen.

Wie aan deze Zaligmaker niet genoeg heeft, moet dan aan z'n eigen tafel blijven zitten en z'n eigen maaltje eten.

Maar God zegt: Zie, gij allen die een vuur aansteekt, die met vonken gooit, wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gij lieden liggen.

D.C.O.

oo00oo